

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

TSJC.- 0000069/2020

ORIGEN: TSJ 009/20 (GUARDIA 564/2019)

NIG: 5300531120200000003

PARTS:

Apel·lant : Srs. GRR,
POR,
SMM,
AAR,
ABC,
MVP,
RIR,
CGS,
SMA,
RAE,
JSS,
APT i
JAJ

Procurador : Sr. CPS

Advocat : Sr. JASC

Apel·lat : A SA

Rep : Sra. PTS

Advocat : Sr/a. JMBI

Part : MINISTERI FISCAL

SENTÈNCIA 035-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. VINCENT ANIERE

Magistrats: Sr. CARLES CRUZ MORATONES
Sr. JAUME TOR PORTA

Andorra la Vella, el 22 d'abril del 2020

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions més amunt referenciades.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. JAUME TOR PORTA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- Per escrit de 10-12-2019, la representació processal dels Srs. GRR, POR, SMM, AAR, ABC, MVP, RIR, CGS, SMA, RAE, JSS, APT i JAJ, formulava, a l'empara del procediment previst en l'art. 41.1 de la Constitució desenvolupat en els articles 15 i ss de la Llei Transitòria de Procediments Judicials, demanda contra la societat A, SA en considerar que els seus representats havien estat objecte d'una vulneració al seu dret a la intimitat, a l'honor i a la presumpció d'innocència reconeguts en els articles 14 i 10 respectivament de la Constitució, sol·licitant es dictés resolució declarant la vulneració dels drets denunciada a causa de la publicació de les seves dades personals en la de la notícia "dinou empleats públics van cobrar de la federació sense fer la declaració" publicada en el mitjà de comunicació AA, havent de fer cessar la intromissió il·legítima retirant la notícia del portal web i de tot altre mitjà digital tals com les piulades a la xarxa social "Twitter" que en facin referència; retirant les publicacions físiques que puguin existir de la corresponent notícia i portada i retirant la notícia d'hemeroteques o similars, el tot amb expressa condemna en costes processals a la part demandada, incloent-hi els honoraris d'advocat i procurador.

Per altressí primer sol·licitava tanmateix que mentre durés el procediment es prohibís l'accés a la web de la notícia indicada com a mitjà per assegurar que les vulneracions no continuïn produint-se.

Segon.- Per escrit de 20-12-2019, la legal representant de la societat A, SA contestava la demanda articulant una excepció d'inadequació de procediment i en quant al fons s'oposava a les pretensions de l'adversa, interessant es dictés resolució acollint l'excepció plantejada o subsidiàriament desestimant la demanda i imposant a la part instant el pagament de les costes ocasionades amb inclusió dels honoraris d'advocat i de procurador.

En data 30-12-2019, el Mgfic. Ministeri Fiscal s'oposava a la demanda de procediment urgent i preferent interposada.

Tercer.- Per Aute de 7-1-2000 es decidia no donar lloc a la mesura cautelar sol·licitada per la part demandant en l'Altressí primer del seu escrit rector.

Quart.- La representació processal dels demandants i el Ministeri Fiscal s'han pronunciat en relació a l'excepció articulada per A, SA en el seu escrit de contesta a la demanda.

Cinquè.- Practicats els mitjans de prova declarats necessaris i pertinents, en data 27-1-2020 requeia Sentència amb la següent part decisòria:

“PRIMER.- Estimar, parcialment, l'excepció peremptòria d'inadequació de procediment interposada per la societat A, SA contra la demanda interposada per la representació processal dels Srs. GRR, POR, SMM, AAR, ABC, MVP, RIR, CGS, SMA, RAE, JSS, APT i JAJ, en relació a la vulneració dels drets fonamentals a la intimitat i a l'honor.

SEGON.- Desestimar la demanda interposada en relació a la vulneració al dret fonamental a la presumpció d'innocència.

TERCER.- Imposar a la part demandant la totalitat de les costes judicials, inclosos els honoraris d'advocat de la contrapart”.

Sisè.- Contra aquest pronunciament s'alça la representació processal dels instants i mitjançant escrit de conclusions articulat en aquesta alçada en data 21-2-2010 interessa la seva revocació i en el seu lloc es dicti nova Sentència acollidora de les pretensions contingudes en el seu escrit rector.

Setè.- La societat A, SA i el Ministeri Públic, pel contrari s'han oposat al recurs d'apel·lació plantejat, interessant l'íntegre confirmació de la Sentència dictada per l'òrgan judicial d'instància.

Vuitè.- Per interlocutòria de data 6 dels corrents, es donava lloc parcialment a les pretensions probatòries adduïdes per la part recurrent consistent en la incorporació del document adjunt a l'escrit de 31-3-2000. Alhora s'atorgava als litigants un termini de 5 dies per a que es pronunciessin en relació a la prova indicada, amb el benentès que només el Ministeri Fiscal ho ha fet.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La representació processal dels demandants identificats en l'encapçalament de la present resolució, instava un procediment urgent i preferent de l'art. 41.1 de la Constitució contra la mercantil A, SA, titular del mitjà de premsa escrita AA, en relació a la notícia publicada el 30-8-2019 intitulada "dinou empleats públics van cobrar de la federació sense fer la declaració". Concretament sustenta que la informació publicada contenia els noms, cognoms, lloc de treball i número de cens, relacionant-los amb un fet delictiu, el que suposava una ingerència al dret a la intimitat de tots ells, afegint que en atenció a la condició personal i professional dels mateixos, el dret a la informació no resultava prevalent. D'altre part considerava que la publicació realitzada també menystenia el seu dret a la presumpció d'innocència atès que la informació publicada s'emparava en una apreciació errònia dels fets realitzada per la policia que vulnerava drets fonamentals dels demandants.

La Sentència dictada pel Batlle en funcions de guàrdia desestima la demanda interposada en relació a la vulneració del dret fonamental a la presumpció d'innocència. En quant a la pretensió emparada en la vulneració al dret fonamental a la intimitat i l'honor, apreciava l'excepció peremptòria d'inadequació de procediment articulada per A, SA en la seva contesta a la demanda. Finalment imposava als demandants el pagament de la totalitat de les costes ocasionades a la societat demandada, incloent-hi els honoraris d'advocat.

I és contra aquesta decisió que s'alça la part recurrent amb fonament als greuges o motius del recurs que s'assenyalen en els següents apartats.

Segon.- En primer lloc considera que el procediment emprat era l'adequat i que al seu criteri res impedia, per tal de tutelar adequadament el dret a la intimitat de l'article 14 de la Constitució, la substanciació simultània d'un procediment fonamentat en les previsions de la Llei 30/2014 i un procediment urgent i preferent.

No existeix controvèrsia entre les parts intervinents que el dia 30-10-2019, això és amb anterioritat a la interposició del procediment urgent i preferent objecte de les presents actuacions, la representació processal dels instants formulava davant de la jurisdicció civil, una demanda judicial contra la societat A, SA fonamentada en la Llei 30/2014 Qualificada de Protecció civil als drets a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge actualment a tràmit. En aquesta s'introdueix un relat fàctic i s'imputa a la societat demandada aquell mateix menysteniment al dret a la intimitat dels demandants que s'ofereix en el present procediment urgent i preferent. Quant a la pretensió articulada la mateixa també resulta coincident: en ambdós procediments s'insta el Tribunal a constatar la vulneració del dret

a la intimitat protegit per l'art. 14 de la Constitució, i es demanen les mesures encaminades a assegurar el seu cessament (retirada de la notícia de la pàgina web i de qualsevol altre mitjà digital, retirada de les publicacions físiques que podien encara existir i finalment retirada de la notícia de les hemeroteques o similars), afegint-se en el procediment civil una pretensió reparadora.

Aquesta Sala s'ha pogut pronunciar en relació a la coexistència, en l'ordenament andorrà, de diferents mecanismes tuitius del dret a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge. En aquest sentit indicàvem en la Sentència de 25-7-2017 (rotlle TSJC-172/2017) que: *“A criteri d'aquesta Sala, s'ha de partir que la Llei 30/2014, de 27 de novembre no configura el procediment per a la protecció dels drets a la intimitat, honor i pròpia imatge com un procediment urgent i preferent, sinó que es remet a la tramitació del procediment abreujat (cfr. Art. 21), de forma que la seva tramitació processal no reuneix els caràcters de preferència i d'urgència. Si a aquesta consideració, afegim que a l'Exposició de motius de la Llei es llegeix, a la lletra, que **“Sense perjudici de la protecció penal d'aquests drets, i d'aquella que atorga igualment l'article 41.1 de la Constitució, aquesta Llei dóna protecció civil al dret a la intimitat, a l'honor i a la pròpia imatge”**, s'ha de concloure que existeixen dues vies processals per a la protecció de l'eventual vulneració del dret fonamental a la intimitat com és, per una banda, el procediment urgent i preferent, dotat d'una agilitat i rapidesa en l'obtenció d'una decisió, i, per l'altra, un procediment ordinari, a tramitar pel procediment abreujat, i en el que es poden interessar mesures cautelars, regulat en els articles 21 a 23 de la Llei 30/2014.*

I aquests dos procediments s'articulen, en el cas de la eventual vulneració dels drets a l'honor, intimitat i pròpia imatge, com a optatius, atesa la pròpia declaració de la Llei 30/2014, de manera que s'ha de refusar la consideració del procediment com a excepcional i subsidiari, i entendre que en aquest supòsit la part agent tenia al seu abast l'opció per la utilització del procediment abreujat previst a la Llei 30/2014 o el procediment més àgil i urgent de l'article 41.,1 CA. I l'opció per aquest es revela plausible, sense que pugui titllar-se aquesta decisió processal d'inadequada o inidònia. (...)”.

L'esmentat dret d'opció es cenyeix però a la fase de selecció del procediment per la part demandant per a tutelar els seus drets i interessos (urgent i preferent vs Llei 30/2014), però no permet la substanciació simultània de dos processos judicials amb una mateixa fonamentació fàctica, una mateixa causa de demanar (vulneració del dret a la intimitat previst en l'art. 14 de la Constitució) i en què la pretensió que s'exercita és idèntica atès que la institució de la litispendència ho impedeix.

En efecte, hem pogut declarar que “s'anomena “litispendència” al conjunt d'efectes processals que resulten de la interposició de la demanda; però també s'atribueix aquesta denominació al tancament que produeix la substanciació d'un procés determinat respecte d'un altre que es promogui amb posterioritat quan entre un i altre concorri una substancial identitat. En realitat es tracta d'evitar que sobre una qüestió objectivament idèntica, suscitada entre els mateixos subjectes, puguin recaure resolucions amb pronunciaments diferents. La litispendència és, en aquest sentit, una institució tutelar o preventiva de l'efecte de cosa jutjada material per la qual s'exclou, un ulterior procés l'objecte sigui idèntic al del procés en què aquella es va produir (Sentència de 30-11-2000, TSJC-85/00). Els requisits exigits per la jurisprudència perquè pugui apreciar-se la litispendència són els tres següents: 1) que existeixi identitat subjectiva entre el procediment en curs i un altre pendent de resolució, 2) que es doni igualment identitat objectiva en relació al petitum de la demanda entre un i altre i 3) que la causa de demanar, o causa petendi, sigui també la mateixa en els dos casos. (TSJC 12/12 de 30.4.12 i TJC 141-11 de 29.9.11, entre d'altres)” (Sentència de 19-12-2018 TSJC-233/2018).

Podria argumentar-se que la litispendència no tindria raó de ser en un procediment urgent i preferent en que per la seva pròpia configuració sumarial les resolucions que s'hi adopten no gaudeixin de l'autoritat de cosa jutjada (cfr. art. 17 de la Llei Transitòria de procediments Judicials) de tal manera que en definitiva el risc que es pretén evitar amb la litispendència tal i com en l'anterior apartat hem pogut descriure no es podria produir. Si bé en l'Aute de 25-7-2017 (TSJC-172/2017) ja esmentat es va admetre expressament que després d'un procediment urgent i preferent es pogués instar altre procediment a l'empara de la Llei 30/2014, aquest darrer intervenia amb vocació a obtenir una indemnització pel perjudici sofert que el procediment urgent i preferent no preveu. En tot cas quan el primer procediment iniciat esdevé, tal i com aquí succeeix, l'abreujat, la Sentència definitiva que es dicti disposa d'autoritat de cosa jutjada i per tal la litispendència té tota la raó de ser en concórrer tots els seus requisits.

Tampoc permet derogar aquesta regla el fet que encara a dia d'avui es pugui continuar accedint a la informació via hemeroteca del AA. En efecte, res impedeix a la part recórrer a les mesures cautelars que la pròpia Llei 30/2014 contempla en els seus articles 22 i 23, per tal de fer cessar de manera provisional per mentre no es substancia el procediment principal la ingerència que denuncia.

En conseqüència, el recurs d'apel·lació formulat sobre l'extrem examinat ha de ser rebutjat i la Sentència dictada per la Sra. Batlle de guàrdia confirmada.

Tercer.- En segon lloc la representació processal dels recurrents considera que en el concret supòsit examinat el procediment urgent i preferent esdevenia la llera processal idònia per a tutelar el menyscapte a la presumpció d'innocència que denunciava atès que la seva afectació era imputable a un mitjà de comunicació i intervenia fora del concret procés judicial iniciat.

La presumpció d'innocència ha de presidir l'adopció de qualsevol resolució administrativa o jurisdiccional que es fonamenti en la condició o conducta de les persones i de quina apreciació pugui derivar un resultat sancionador. Aquest dret per tant només podrà veure's menystingut per l'actuació dels poders públics però mai per conductes de tercers que puguin qüestionar-la, entre els quals els mitjans de premsa o de comunicació. Les opinions o notícies que aquests puguin emetre podran vulnerar el dret a la intimitat, a l'honor i si escau a la pròpia imatge de l'art. 14 de la Constitució però mai podran vulnerar el principi de la presumpció d'innocència de l'art. 10 de la Constitució.

Aquest motiu del recurs per tant també es veurà abocat al fracàs.

Quart.- La desestimació del recurs articulat comportarà, en mèrits de la regla del venciment objectiu, que les costes ocasionades hagin de ser imposades a la part vençuda inclosos els honoraris d'advocat de la part apel·lada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

Desestimem el recurs d'apel·lació articulat per la representació processal dels Srs. GRR, POR, SMM, AAR, ABC, MVP, RIR, CGS, SMA, RAE, JSS, APT i JAJ contra la Sentència dictada per la Sra. Batlle de guàrdia en data 27-1-2010 que confirmem íntegrament.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-